

Vyjádření k Zápisu o výsledku kontroly průběhu veřejné zakázky malého rozsahu „Optimalizace sítě MHD v Olomouci.“

V zápise jsou vytýkány kontrolovanému subjektu následující skutečnosti:

1) Ověření správnosti postupu zadavatele

V zápise je uvedeno

„V předmětné veřejné zakázce malého rozsahu zadavatel ve výzvě k podání nabídek umožnil podání 3 předem vymezených variantních řešení nabídek, přičemž každý z uchazečů mohl nabídnout 1 až 3 varianty nabídky. Návrh zpracování projektu a navržené technické řešení pak bylo hodnotící komisí hodnoceno v rámci subjektivního hodnotícího kritéria s vahou 80%. Z protokolu z 1. jednání hodnotící komise pak vyplývá, že hodnotící komise se rozhodla nevybrat variantu 1 a variantu 3 řešení nabídky, jejichž nabídnutí zadavatel ve výzvě k podání nabídek výslovně umožnil, a hodnotila pouze variantu 2 nabídky, a to přesto, že byly podány nabídky na všechny 3 varianty řešení. Tento postup hodnotící komise byl v rozporu s výzvou k podání nabídek a rozhodnutí o tom, že bude posuzována jen jedna varianta měl dle Čl. 6 odst. 1 Vnitřního předpisu o zadávání veřejných zakázek statutárního města Olomouce č. VP 1/2013 ze dne 26. února 2013 s účinností od 1. března 2013 rozhodnout zadavatel nikoliv komise (*Zadavatel - subjekt oprávněný rozhodovat o zadávacích podmínkách, rozhodovacích úkonech v průběhu ZŘ, zadání VZ a uzavření smlouvy na VZ přijímá rozhodnutí v průběhu procesu administrace VZ*). „

K tomu kontrolovaný subjekt uvádí následující:

Přihlédneme-li k legislativní úpravě variantního řešení nabídek, jak je uvedeno v § 70 ZVZ, vyplývá z něho, že varianty jsou přípustné v případě, že zadavatel použil při hodnocení nabídek hodnotící kritérium Ekonomická výhodnost nabídek a pokud jsou varianty nabídky přípustné, uvede zadavatel v zadávací dokumentaci požadavky na varianty.

Čl. 19 odst. 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby se k dané problematice uvádí:
Varianty

1. Je-li kritériem pro zadání zakázky hospodářsky nejvýhodnější nabídka, mohou zadavatelé dát uchazečům souhlas k podání variant.
2. Zadavatelé v oznámení o zakázce uvedou, zda povolují podání variant nebo ne. Bez tohoto údaje nejsou varianty povoleny.
3. Zadavatelé, kteří povolí podání variant, uvedou v zadávací dokumentaci minimální požadavky, jež musí varianty splňovat, a požadavky na jejich podávání.

Pouze varianty, které splňují minimální požadavky stanovené těmito zadavateli, jsou brány v úvahu.

Varianta nabídky nesmí být při posouzení nabídek vyřazena proto, že by v případě veřejné zakázky na dodávky došlo ke změně na veřejnou zakázku na služby nebo že by v případě veřejné zakázky na služby došlo ke změně na veřejnou zakázku na dodávky.

Za předpokladu, že varianty jsou podle odst. 1 přípustné, není možné některou z nich odmítnout z důvodů odkazu na:

- národní technické normy přejímající evropské normy,
- evropská technická schválení,
- národní technické specifikace.

Je tomu tak proto, že zadavatel i v případě variant musí umožnit použití i jiných, kvalitativně a technicky obdobných řešení.

To vše bylo zadavatelem plně respektováno a všem uchazečům bez rozdílu bylo umožněno podání variantních řešení.

Umožnění variant nabídky však neznamená, že je zadavatel **povinen hodnotit** všechny varianty všech uchazečů. Ze žádného zákonného ustanovení to nevyplývá, ani to nemá logické opodstatnění u všech zadávacích řízení. Může existovat zadávací řízení, kde hodnocení všech variant bude mít svůj význam, pokud zadavatel není schopen bez tohoto kroku posoudit, pro kterou variantu se rozhodne. Pokud ale na základě údajů z nabídek všech uchazečů je schopen rozhodnout, která varianta je pro něj nejvýhodnější, nemá smysl zabývat se hodnocením nabídek ve všech variantách. Oba postupy považují za legitimní a nevidím v nich žádný rozpor s § 6 ZVZ a dalších ustanovení zákona, který se vyhodnocením variant vůbec nezabývá.

Jak je uvedeno v zápise a jak vyplývá z protokolu z jednání komise, zadavatel důkladně **posuzoval všechny varianty**, ne jen jednu a vybral tu, která nejlépe splňovala jeho požadavky. Následně pak v této variantě provedl hodnocení nabídek. Hodnotil tedy srovnatelný návrh řešení u všech nabídek uchazečů stejně a nediskriminačně. V tom nelze spatřovat rozpor s výzvou, ani diskriminační postup k uchazečům. Není to ani rozpor s principem variantního řešení.

Komise nikoho ze zadávacího řízení v jeho průběhu nevyklučovala, takže nevidím ani rozpor s Čl. 6 odst. 1 Vnitřního předpisu o zadávání veřejných zakázek statutárního města Olomouce č. VP 1/2013 ze dne 26. února 2013 s účinností od 1. března 2013 (*Zadavatel - subjekt oprávněný rozhodovat o zadávacích podmínkách, rozhodovacích úkonech v průběhu ZŘ, zadání VZ a uzavření smlouvy na VZ přijímá rozhodnutí v průběhu procesu administrace VZ*).

K výtce neaktuálního znění vnitřního předpisu VP 1/2013

V rámci prováděné kontroly byl kontrolní komisi předložen vnitřní předpis VP 1/2013 1 Vnitřní předpis o zadávání veřejných zakázek statutárního města Olomouce, platný a účinný od: 1. 3. 2013, který však v tomto znění nereflexuje novelu ZVZ provedenou zákonem č. 341/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se opět navyšuje limit VZMR na 2.000.000,- Kč.

Nařízením Komise (EU) se každé 2 roky mění prahové hodnoty používané při postupech zadávání zakázek – poslední platná verze je Nařízením Komise (EU) č. 1336/2013 ze dne 13. prosince 2013, kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES, 2004/18/ES a 2009/81/ES ohledně prahových hodnot používaných při postupech zadávání zakázek. Rovněž novelizacemi ZVZ docházelo ke změně § 12 ZVZ.

Při opakovaných změnách těchto finančních hodnot není nezbytně nutné dělat celý proces změny vnitřního předpisu, stanovený v dalším vnitřním předpisu a to Vnitřním předpisu pro tvorbu a schvalování interních norem na Magistrátu města Olomouce (VP 1/2007), platný a účinný od 1.1.2007.

Jako účelnější se jeví provést změnu příkazem tajemníka, což bylo provedeno Dodatkem č. 1 Příkazu tajemníka č. 1/2012 ze dne 30.4.2014. Při aktualizaci vnitřního předpisu budou limity i tam upraveny s souladu s platnou legislativou.

K Opatření k nápravě.

OVZ počítá s aktualizací vnitřního předpisu VP 1/2013, o zadávání veřejných zakázek statutárního města Olomouce v návaznosti na zavedení nového programového vybavení v oblasti veřejných zakázek a v zejména v návaznosti na nový zákon, který má vstoupit v platnost v roce 2016.

K obecným doporučením.

1) Pokud zadavatel není schopen přesně specifikovat předmět plnění a zadávací podmínky, má u VZMR volné pole působnosti při dodržení zásad uvedených v § 6 ZVZ. Je na něm a na konkrétních okolnostech zadávacího řízení, který postup zvolí. OVZ tento způsob zadání zná, umí s ním pracovat a ve vhodných případech ho s úspěchem používá (např. výběr loga města). Ne vždy je právě soutěžní dialog optimálním řešením. Ten se používá nejčastěji v případě, kdy má zadavatel jen povšechné znalosti o předmětu plnění a detaily potřebuje vykomunikovat s uchazeči, zatímco v kontrolovaném zadávacím řízení zadavatel znal dostatečně předmět plnění a byl schopen ho v zadávacích podmínkách dostatečně specifikovat. Se znalostí věci také věděl, že existuje více možností, jak daného cíle dosáhnout. Nebyl však logicky před podáním nabídek schopen plně odhadnout finanční náročnost jednotlivých variant a jejich možné zapojení do stávajícího systému optimalizace sítě MHD. Proto v zadávací dokumentaci připustil varianty řešení.

2) Zavedení námitkového řízení u zakázek malého rozsahu se OVZ jeví jako neadekvátní. Je pracné a časově náročné a zbytečně by brzdilo vlastní realizaci. Nicméně postup při případném doručení námítky lze ve vnitřním předpise zmínit.

Juda. Bacharone